

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND McGRIGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
 газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українській Робітничій Дому, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.
 Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.
 Редакція за оголошення не відповідає.

1931 -- РІК СКАЖЕНОГО ТЕРОРУ НАД РОБІТНИЧОЮ КЛАСОЮ КАНАДИ

ЗРОСЛА БОРОТББА ТРУДЯЩИХ ПРОТИ ЗЛИДНІВ

Під час 1931 року ми були свідками величезного загострення економічної кризи в Канаді. Армія безробітних до цього часу виросла до поверх сім сот тисяч, тимчасом як на фармах збожжя і злидні охопили дуже велику частину населення. Посилення злиднів було чинником для розвитку в цьому періоді бойового настрою в масах. Під керівництвом компартії та Ліги Робітничої Єдності по всій країні відбулися масові демонстрації сотень тисяч робітників, що домагалися допомоги та безплатної асеруації від безробіття на кошт держави. В квітні, 1931 року, депутати ВЮЛ до Оттави предложили урядові законопроект за безплатною асеруацією від безробіття на кошт держави, на який підписалося поверх сто тисяч робітників.

Дуже хутко розвинувся радикальний рух між фермерами. Ліга Фермерської Єдності заснувала поверх сто п'ятьдесят відділів на заході, завербувала тисячі членів і розпочала кампанію за хартію фермерських прав, яка ставить драстичні домагання щодо полегшення тягарів бідняцького фермерства та отримання допомоги від злиднів.

Підприємці індустрії використали зростаюче безробіття для посилення своєї кампанії за втнянням платні та встановлення "стергер систем". На цьому фронті робітники теж побоювалися відбивалися в ряді страйків (майнері, лісові робітники, кравці, меблеві робітники, тощо) під керівництвом ВЮЛ.

РЯДОМ ПОСИЛЕНСЯ ТЕРОР ПРОТИ ТРУДЯЩИХ

Пануюча класа відповіла на бойовий рух робітників та бідняцьких фермерів хвилею досі незрівняного в Канаді класового терору. Якщо в 1930 році арештовано було дві сотні робітників і лише декількох засуджено, то в 1931 році ми маємо слідуєчі цифри, що вказують на наростання терору:

- Арештовано — поверх 720.
- Засуджено — 155 (більшість ще знаходиться в в'язниці).
- Розбиті демонстрації і мітинги — 96.
- Поранено і побито — 98.
- Замордовано — трьох майнерів.
- Безчисельні рейди, побиття палками, та другі форми переслідування.

Терор в 1931 році дійшов найвищої точки в проголошенні комуністичної партії негальною в провінції Онтеріо, і призначення вісьмох лідерів цієї партії виницями та засудження їх на п'ять років в'язниці кожного під обвинуваченням, що вони є "членами незаконної організації" та "протидержавної змови". Це було напевне подивувальним страхом капіталістичної класи (яка під Бенетовим режимом підірвала сильну імперіалістичну політику) перед наростаючою силою та популярністю Комуністичної Партії Канади та з огляду на факт, що осталия велика маса в боротьбі проти війни, виголоджування та висиску.

Недавній вирок онтерійського суду показує, що в Канаді наростає тенденція до фашизму. Вже є показники, що 98 секція кримінального закону, під якою засуджено вісьмох провідників компартії, буде вжита в других провінціях для розвитку бойового робітничого руху. Спроба застрашити другі організації, як напр. Лігу Робітничої Єдності та Майн Воркерс Юніон оф Канада, виявляється в опії, яку виголосив суддя Ослі в Мус Джо, де він називає ці організації "негальними".

ТЕРОР НАБРАВ ОСОБЛИВО СКАЖЕНОГО ХАРАКТЕРУ.

Брутальні побивання, чи то на вулицях чи в поліційних келіях, депортації за політичну й робітничу діяльність, замордовання кінною поліцією (Естева) зараз стали щоденними подіями в класовій боротьбі в Канаді. В 1930 році більшість арештувань була за "волокицтво" та "нарушення порядку". Як показує понижий список, за останній рік ми маємо великі зміни в характері обвинувачень:

- "Членство в незаконній організації" та "протидержавна змова" — 9 справ.
- "Бунтівничі висловки" — 15 справ.
- "Незаконне зібрання" — 95 справ.
- "Підбурювання війська до бунту" — 1 справа.
- "Підбурювання до розрухів" — 40 справ.
- Було теж одне обвинувачення в "спробі вбивства" (Бігун), яке було пізніше змінене на "підбурювання до розрухів".
- Послеяний терору дальше виявляється не лише в страшній маскарі майнерів в Естева, в якій трьох було вбито і багатьох поранено, але й у скажених присудах над тими, яких призначено вининими. Загалом сума присудів виносить 119 років і три місяці тюрем. Даємо понижі приклади:
- Засуджено сімох на 3 роки, вісьмох на 3 роки, дев'ятох на 2 роки, чотирьох на півтори року, шістьнадцятьох на 1 рік, двоє на десять місяців, трьох на дев'ять місяців, дев'ятьох на пів року, а 25 на три місяці в'язниці.
- Було теж 21 політичних депортацій (нерахуючи тисячі робітників, яких депортовано за це, що вони стали "публічним тягарем"). Багатьох із них вислано до фашистських країн.

Було внесено біля трицять судових апеляцій проти засудів, велику більшість яких програно.

Між визначними терористичними вчинками зараховується естевацькі вбивства, рейди, арешти й засуди над провідниками компартії, підставлення бомби під Воркерс Центр у Вінніпегу, засудження за "підбурювання війська до бунту" (Стюарт у Вікторії засуджений на 2 роки), венкуверська та монреальська справи "бунтівничих висловків" (шістьох засуджено на рік тяжких робіт), справа саботажу в Монреалі (на 3 роки), рейди в Келгарі та Дромгеллер і присуди від 6 місяців до 3 років, засудження Мафтея Бігуна на 2 роки, хлопці в Віндзор арештовані на мітингу "робітничого" члена парламенту А. А. Гінса, засуджені на 18 місяців кожний, погром на безробітних у Кохрей, рейди й звірські побиття в Порт Артур тощо.

КРОЛ ОРГАНІЗУЄ МАСОВУ ВІДСІЧ ТЕРОРОВІ.
 За останні три роки знищено всі остатики свободи слова в Торонто. Зараз тенденція є для всіх провінцій пійти за цим прикладом. Зараз ціла робітничая класа під проводом Канадської Робітничої Оборончої Ліги мобілізується до боротьби проти терору, особливо за скасування 98 секції кримінального закону та визволення вісьмох комуністичних провідників, поскільки цей останній наступ є розвиток терору до досі нечуваної гостроти, розвиток, що бажає цілком розгромити робітничий рух і який мусить бути відбитий всіма засобами, які тільки маси мають в своєму розпорядженні.

АМЕКИРКАНСЬКИЙ "ДЕЙЛІ ВОРКЕР" ПРО 98 СЕКЦІЮ

Метью Волл, лідер Американської Федерації Праці, знає цю наводжувану прикладів. Тому, коли дні 23 листопада, він випустив брехливий документ, підбурюючи поліцію до насильства проти Векераєво Голодового Походу й заклинаючи конгресменів, щоб виняли Комуністичну Партію зід права, Обрав Канаду, як взірць, що "так можна зробити", і казав:

"На щастя, наш північний суді показав нам що робити і як це робити".

Правда, приклад той був тільки десять днів старий, а десять днів це не такий якраз час, щоб можна осудити як щось — хоч би саме обезправлення Комуністичної Партії — може вийти. Джан Рід писав про "десять днів, що потрясли світ".

Але навіть Волл, цей нікчемний підліток американського імперіалізму, як продажна фашистська труба і місто-председатель Американської Федерації Праці, не може отверто заявити, що засудження вісьмох комуністів у Торонто, в Канаді, перед десяти днями, "заладило" всі справи між капіталістами і робітничою класою та дрібними фермерами в Канаді.

Це не певний раз Метью Волл уживав канадського прикладу. Цього самого року, 1931, але тріхи скорше, Волл підняв був крик проти "радянського доміну" — особливо маючи на увазі деревиний пульт. "Наш північний суді" постановив, що Радянський Союз не може ні купувати ані продавати нічого в Канаді, чого негайним результатом було це, що збільшилося безробіття між канадськими фабричними робітниками, які в протинному разі могли мали б бути роботу біля радянського замовлень на машини.

Які вискази Метью Волла були проти радянського деревного пульту? По перше, він казав, що "Це по бавляе американських робітників роботи". Однак це твердження провалилося сеючас, як виказалось, що Сполучені Держави не продають ані за "дайма" вартості такого деревного пульту, як його експортує Радянський Союз, або дуже мало такого, і відносності — більшість його імпортується з Канади в готовій обробленій формі пульту або паперу.

Интерес Волла в канадському пульті і в виробі паперу, розуміється, не відбигає від ідеї "кошернаго" бізнесу в піддержуванні американських капіталістів. Бо американські капіталісти вложили не менше, як \$280,000,000 у канадські підприємства деревного пульту та паперової індустрії. Акція Волла проти радянського деревного пульту і кампанія проти Голодового Походу, з його закликком дні 23 листопада, щоб обезпечити Комуністичну Партію Сполучених Держав так, як "наш північний суді" зробив — все це було піддержуванням американського імперіалізму.

На дні акція Волла повинна звернути увагу на факт, що американський капіталізм має великі інтереси в Канаді. Вклад Волл-Стріту в Канаді зросли із \$750,000,000 в 1913 році до величезної суми \$4,436,011,000. Коли, отже, Волл-Стріт має такі величезні вклади в Канаді, то, розуміється, можна заздалегідь знати, що Метью Волл і другі агенти Волл-Стріту стануть "собаками-сторожами" і рідитимуть, так як Волл, з того, що уявлено провідників Комуністичної Партії Канади.

ІМПЕРІАЛІСТИЧНІ "АДВОКАТИ" ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ БУРЖУАЗІЇ

Запитання в "українській справі" — з ціллю об'єднати польську й українську буржуазію в протирадянськй таборі.

В європейських капіталістичних політичних колах виявляють від часу до часу зацікавленість "українським питанням". Звісно ці кола обходять зовсім не те, щоб скажімо, послабити терористичний режим польського фашизму, спрямований проти західно-української трудящої людности. Мета їхньої зацікавлености полягає цілком в іншому. Вони тільки допомагають "співго-сподарюванню", "співробітництво" на поневолених західно-українських землях між підсудинною й українською буржуазією. Наагадження цього "співжиття", є, між іншим, одною із складових частин антирадянських плянів європейського імперіалізму. Імперіалістам, які призначили роль пляндарму для готування нападу на СРСР, хочеться зміцнити цей пляндарм — зокрема через розуміння між польською й українською буржуазією. Хай-вони, мовля, одна одній дещо поступляться, хай не гризуться за дрібниці, хай спільно висисують війну проти Радянського Союзу, — ось що, власне, означають усілякі "українські" балачки й запитання буржуазійних політиків в парламентах капіталістичних країн.

Особливо часто балакають на "українські" теми англійські політики. Протягом другої половини листопада в англійському парламенті кілька депутатів подали міністрові закордонних справ ряд запитань щодо "української справи в Польщі". Зокрема депутат полковник Веджвуд запитав міністра, "чи має той якусь інформацію про долю заарештованих польським урядом із політичних мотивів у Львові та Східній Галичині наприкінці бересня осіб, які належать до української національної меншости" (тоді було заарештовано деяких українських буржуазних "діячів", зокрема й кількох фашистів. Це — звичайний спосіб підсудини "присмирювати" своїх люкаів, коли ті іноді дозволяють собі гратися з "опозицією"). Заступник міністра Еден відповів, що англійський посол у Польщі повідомив про арешти, як відбулися нібито в зв'язку з убивством Голуфка та з інших приводів, але чи судили заарештованих, про це міністерство закордонних справ нічого не знає.

Наведене запитання полковника Веджвуда й відповідь заступника міністра дуже характеристичні. Коли польські фашисти весь час масами заарештовують і катують українських робітників і селян, то це англійських "оборонців" ані трохи не обходить. Ніяких інтерпелляцій в парламенті з цього приводу вони не подають. Посол про такі арешти міністра не повідомляє. А ось коли підсудинна розіграла комедію арешту деяких осіб із української буржуазії й фашистів, то англійські "адвокати" сразу заговорили.

Через кілька днів після запитання полковника Веджвуда інший депутат майор Гіле запитав міністра, чи поставлять "українську справу" на порядку денний сесії ради Ліги Націй та в сесії наступного року та чи обстоюватиме британський уряд заходи, щоб "українська меншість у Польщі могла користатися з усіх прав". На це Еден відповів, що "українські петиції (скарги української буржуазії) вже вписали до порядку денного січневої сесії ради Ліги Націй". Щодо другої частини запитання майора Гіла, то Еден заявив: "уряд його величності дуже уважатиме на свої зобов'язання. Отже, ундо-фашисти можуть утішатися; про них турбується навіть "уряд його величності". Він вживатиме заходів, щоб допомогти налагодити "співжиття" між українською буржуазією й польським фашизмом. Що з цього вийде і якими новими зрадами за де ундо-фашисти заплачуть, — то річ інша.

Нарешті ще пізніше — 18 листопада — "українське" запитання в парламенті подав депутат Мандер. Він запитав міністра, чи дістав той якусь інформацію від польського уряду про становище на українських землях у Польщі та "чи зробив польський уряд, щоб виконати постанову ради послів з 1923 року, яка ухвалила включити Східню Галичину до складу Польщі з тим, що українці дістануть автономію й матимуть певні права, забезпечені Лігою Націй у договорах про нацменшости?". Заступник міністра Еден, відповідаючи мусів констатувати, що "прав забезпечених Лігою Націй", українці в Польщі не мають, та що "саме це і є предметом петиції, що їх ставлять на порядок денний січневої сесії ради Ліги Націй. Проте на дальші запитання Еден висловив думку, що "польський уряд зробив деякі заходи в справі української нацменшости" (очевидно, Еден мав на увазі і переговори між польським фашизмом і українською буржуазією, що відбувалися весною й напочатку літа цього року, в наслідок яких обидві сторони де про що сторгувалися між собою.)

Нова серія "українських запитань" у парламенті досить симпатична особливо в теперішній момент, коли в зв'язку з манджурським конфліктом імперіалісти швидко провокують війну проти СРСР. Щільне співробітництво в цій справі західно-української буржуазії й польського фашизму теж дещо важить на антирадянських терезах, — так міркують імперіалісти, натягаючи на себе машкару "оборонців української національної меншости в Польщі". Але приглоблені й поневолені трудящі маси добре знають своїх ворогів і вміють пізнавати їх, яку б машкару ті не натягали. А тим більше, коли машкара надто кепсько закриває справжнє обличчя.

Українська буржуазія не зацікавлена в боргу перед своїми опікунами з імперіалістичного табору. Вона відплачує їм розгортаючи шалену антирадянську кампанію. Її брудні рептілки всіх кольорів, починаючи від католицько-клерикальних та ундівських і кінчаючи соціал-фашистськими, тепер особливо інтенсивно поширюють огидні антирадянські наклепи. Всі вигадки про "концентрацію й пересування радянського війська на китайському кордоні", про "допомогу Китаєві" тощо завжди знаходять собі велике місце в українських буржуазних газетах. Щоб надати безглуздин наклепам більше "переконливости", ундівське "Діло" друкує їх під виглядом повідомлень "від власного харбинського кореспондента". Поруч із цим західно-українська буржуазія преса в зв'язку з манджурськими подіями особану увагу звертає на далеко-східню територію, заселену українською людністю, як от Приморщина (Зелений Клин). Вона, бачте, прагне за допомогою імперіалістів "визволити гаметешню українську людність", тобто перетворити Зелений Клин на колонію для світових хижаків. Так відлячує західно-українська буржуазія своїм імперіалістичним опікунам.

Трудящі маси пильно стежать за всіма антирадянськими плянами української буржуазії та її імперіалістичних "адвокатів". І при першій спробі здійснити ці пляни, трудящі дадуть своїм запеклим ворогам рішучу відсіч.

А. Хиторич.

ЧЕРВОНІ АНТИФАШИСТСЬКИЙ ФРОНТ У НІМЕЦЬКІЙ ЗМІЦНЮЄТЬСЯ.

Зростання лав компартії.

На поширеному пленумі загальнонімецького комітету безробітних 15 соціал-демократичних робітників і один робітник — член групи Гелєвица відповів на залик ЦК Компартії організувати єдиний фронт такою заявою: "ми простигаємо тов. Тельманові нашу руку в боротьбі за єдиний червоний фронт, за роботу й хліб".

На цій конференції представник керівництва націонал-соціалістичних заводських організацій в Рурі Глєзер заявив, що гітлерівському керівництву оголошують пролетарську війну в самих націонал-соціалістичних організаціях.

Соціал-демократ Еккерт, який перейшов недавно до компартії, повернувшись з подорожі до СРСР, розпочав серію доповідів про Радянський Союз. У Карпуров, де він виступав, 45 робітників серед них багато соціал-демократів і одні із керівників місцевої організації партії націонал-соціалістів Флек заявили, що перекладуть до компартії.

В передмісті Берліну — Берлін — Шеневоальде на відкритих зборах компартії 20 робітників подали заяву про вступ до компартії й до антифашистської спільної боротьби.

В робітничому районі Берліну Моабіт комуністичні робітники разом із непартійними й членами "спільної республіканського прапору" утворили спільні загопи самооборони проти фашистів і виділили спеціальних вуличних патрулів, щоб охороняти безпеку робітників цього району.

"РОЗСІД" ЗЛОЧИНІВ БОЛГАРСЬКИХ КАТИВ.

З Софії сповіщають: Завдяки міжнародній кампанії протесту проти катування та вбивства революційних діячів в болгарських в'язнях агарофашистський уряд Мушанова змушений був призначити слідчу офіційну комісію. Їй доручено викопати тіла двох забитих недавно революціонерів. Комісія складається з 3-ох лікарів, прокурора та двох охоранників — "свідків". Представників преси і навіть батьків забитих до комісії не пустили.

Проте навіть ця комісія мусила визнати, що на тілах забитих є сліди катування, хоч заразом вона, як і досі, запевняє, ніби "причиною смерті було самогубство".

Прем'єр Шушанов у розмові з журналістами теж мусів визнати факт катування полів'язнів.

Знаменито, що навіть буржуазна преса протестує проти того, що не допущено батьків вимагає нового розсліду.

З Яс, Румунія; доносять, що у в'язниці Галата голодують 17 політичних в'язнів. Вони розпочали голодівку з тої причини, що проти них ведеться слідство дуже пинявим темпом. В'язні голодують вже 8 днів.

Геррісон Джордж.